

být vzdělávací cíle spolehlivě hodnoceny; měly by obsahovat okomentované příklady výkonu žáka, které budou ilustrovat všechny úrovně vzdělávacích cílů.

Žák by měl být hodnocen vzhledem k úrovni naplnění vzdělávacích cílů. Nemělo by to být spojováno s měřením žákovy motivace a úsilí. Jde sice o důležité, ale samostatné atributy žákovy učení, které by měly být hodnoceny zvlášť.

Zajistit, aby hodnocení žáka bylo inkluzivní

Hodnotící systémy by měly podtrhovat důležitost reakce na potřeby jednotlivých žáků v kontextu komunity školy a měly by navrhovat takové hodnotící strategie, které odpovídají potřebám různých skupin žáků. Cílem je vytvořit inkluzivní systém hodnocení založený na principu, že všichni žáci mají příležitost účastnit se vzdělávacích aktivit, včetně hodnotících aktivit, a projevit své vědomosti, dovednosti a kompetence spravedlivým způsobem. Z toho vyplývá, že metody hodnocení učitelem, formát a obsah národních testů a zkoušek by měly být citlivé ke zvláštním skupinám žáků a k žákům se speciálními vzdělávacími potřebami a měly by se vyhnout předsudkům týkajících se socioekonomického zázemí, příslušnosti k menšinám (romští žáci) nebo pohlaví.

Navrhuje se, aby byly připraveny směrnice k zajištění kvality a přijata taková opatření, která zabezpečí, že pravidla hodnocení budou přezkoumána s ohledem na možné předsudky. To se může týkat celé řady formátů hodnocení (testování, hodnocení výkonu, ústní i písemné), takže jednotliví žáci nebo skupiny žáků nejsou systematicky znevýhodňováni; dále je nutná i revize obsahu používaných testů a zkušebních otázek.

Poskytovat žákům a rodičům adekvátní informace

Dobré komunikační strategie jsou nezbytné k zajištění konzistence mezi různými stupni vzdělávání a kontaktu s rodiči. Dobré informování je také základem pro zapojení rodičů do podpory učení dětí a pro zacílení zdrojů jak ve škole, tak doma na základní cíle učení (Guskey a Marzano, 2001). Zprávy musí být jasné a snadno pochopitelné, zvláště v základním vzdělávání, kdy rodiče a učitelé mohou mít ten největší vliv na učení dítěte. Zprávy také musí být informativní. Dobrým příkladem je Nový Zéland, kde Assessment Academy (2009) identifikovala následující prvky, které musí obsahovat dobrá informativní zpráva:

- pokrok ve výsledcích vzdělávání vzhledem k národním standardům jak ve smyslu úrovně výkonu, tak i pokroku dosaženého v čase;
- oblasti vzdělávacího programu, ve kterých je žák obzvláště úspěšný;
- oblasti kurikula, ve kterých žák potřebuje pomoc, aby dosáhl žádoucích standardů;
- doporučení pro učitele a rodiče;
- příklady žákovy práce na ukázkou úrovně zvládnutých kompetencí a dosaženého pokroku (nebo problémové oblasti).

Efektivní podávání zpráv je také důležité k usnadnění změn, když žák mění školu nebo přechází do vyšší úrovně vzdělávání. Aby bylo možno zajistit minimální požadavky kvality, mohly by být v ČR vytvořeny metodické materiály a šablona základních informací o výsledcích žáka, které by mohli učitelé používat, když podávají zprávu o výkonu žáka vzhledem k cílům učení.